

ARCHIWUM UNIwersYTETU JAGIELLOŃSKIEGO

ZESPÓŁ:

Wydział Filozoficzny Uniwersytetu Jagiellońskiego 1849-1945

SYGNATURA:

WF II 504 – Teczki akt doktorskich podania o dopuszczenie do egzaminów ścisłych, ocena pracy, załączniki 1860-1945

SYGNATURA OBIEKTU:

WF II 504 – Grabowski (Jastrzębiec-Grabowski) Tadeusz Ludwik

DIGITALIZACJA:

Archiwum Uniwersytetu Jagiellońskiego

2016 r.

1. NR ARCHIWUM: 805	2. NAZWA ARCHIWUM: Archiwum Uniwersytetu Jagiellońskiego	
3. NAZWA ZESPOŁU: Wydział Filozoficzny Uniwersytetu Jagiellońskiego 1849-1945 (WF II)		
4. NR ZESPOŁU: 17	5. SYGNATURA OBIEKTU: WF II 504 – Grabowski (Jastrzębiec-Grabowski) Tadeusz Ludwik	
6. LICZBA STRON/KART: 30		7. LICZBA SKANÓW: 30
8. DATA WYKONANIA: 2016	9. NAZWA PRACOWNI: Archiwum UJ	10. WYKONAWCA KOPII CYFROWYCH: Jacek Urbanowicz
11. UWAGI: -		

Nr. 237.

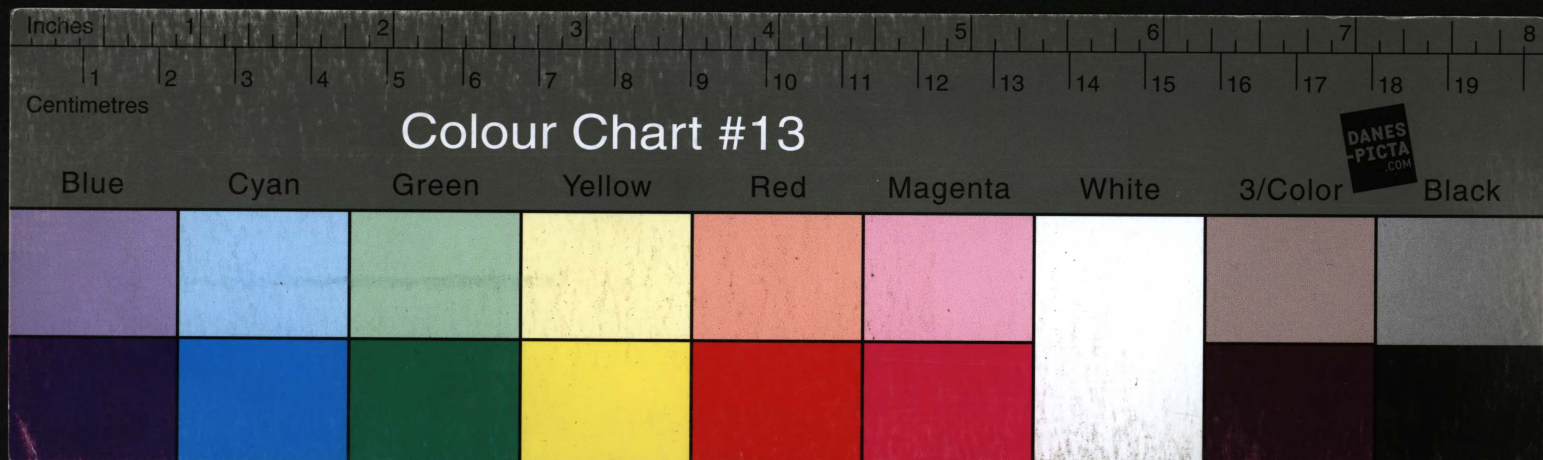
do J. Wielmożnych Panów Profesorów
Dⁿⁱ. Klaweryjskiego
i Doc. hr. Dⁿⁱ. Tarnowskiego

Zatwierdzone podanie i rozprawa P. Tadeusza
Grabowskiego mam zaswoję przestać z próbą
o ocenę rozprawy. W ocenie nie być wyrazi-
nie powiedziane czy rozprawa zastępuje
na druk (druckwerth) czy tylko, że może być
drukowana, (druckfähig)

Kraków d. 30 stycznia 1899.

Dⁿⁱ Klaweryjski
przewodnik

L. II.

Tadeusza Grabowskiego praca pod tytułem: „Karol kr. Orleański, jego życie i piewny, przedstawiła
celem doktryzacji, pisana jest, zwanera u rękopiśmiennej, w sprawie budowy do odczytania, najwięcej bez
precyzji i ciekawości bez paginacji.

Widzi się na rozniciach, a mianowicie I wstęp bibliograficzny, II życie, charakter i idee ogólne, III Utwory
poetyckie, ich wartość i znaczenie, IV, V, VI bez tytułów, VII Język i miary wierności. Lecz jednakże
autor dać byłby pny trzask rozniciach.

Wzrost i brak należytego obmyślenia objawia się także w treści rozniciach. I wstęp bibliograficzny rzeczy-
na od ogólników, od zestawienia Karola Orleańskiego z Villonem, co do niego, pnyżajmniej tuż, bęgnącej
nie należy. Przegląd bibliograficzny sam jest dość wyzerpujący, choć nie ugrupowany wezła, a skąd nie pny-
nysty. - II. Jaki nagłówek rozniciach drugiego: Życie, charakter, idee ogólne, moim wyrażenie, że autor
pomieniał tu rzeczy zbyt różne, aby jednokrotnie całość dać mógł. Widać ogólnych ma tu być miejsce
mówić, najwłaściwiej bowiem do tego materiału mógł być dopiero wydersty z rozniciach poezji, bo do jej wstę-
sawego, to najwłaściwiej jego momenty, jak bódwa pod Chincourt i rula jęki u niej Karol Orleański
odegrał, oraz ostatniemu sojuszu z Burgundczykami przedstawione są zbyt pobieżnie. - Rozdział III ma
tytuł: Utwory poetyckie, ich wartość i znaczenie, ale awaryt mówi o chansons, pieśni o baladach, wioły
o rondeaux i p. a nie także o utworach poetyckich. - Rozdział IV, wbrew nagłówek, mówi o miar, niestety,
o formach poetyckich, nie tylko o języku i miarach wierności, chociaż już to dwa ostatnie tematy
do jednego rozniciach nie należy. Z tego wynika, że badanie nie jest metodycznie przeprowadzone, a pny.
najmniej nie jest metodycznie uogólnione u przedstawieniu. Następstwem tego postępowania są
i sprzeczności. Uwagi o języku są pobieżne i niedostateczne.

Są u pracy inne jeszcze braki bardzo różne: autor nie ma wyrażni dokładniej cytować nietylko
autorów, z których korzysta, ale także miejsce, które rozniera, tak u tytułach jego spostrzeżeń, które
są nietylko trafne, chociaż nigdy prawie nie wyrażone naleyce, nie upowiadane wyzerpująco, jest bardzo
utrudnione, a nawet niemożliwe, podobnie kiedy zawiadanie cytowania autorów na każdym miejscu,
gdzie z nich korzysta, daje pracy jego porowy chętności i niepełności. A dalej: zdania, wyre-
żenia, stręfy, które pnyżajmniej z Karola Orleańskiego, dają po polsku, co u pracy naukowej nie jest do-
wolnem. Jeżeli to uczynić dla Taboryckiego zrozumienia swej pracy, to może tłumaczenie polski dać
u nawiasie a tekst francuski zawsze na pierwsem miejscu. Półki tłumaczeń, jeżeli dają, są udatne
i nie potrzebują być uzmie, chociaż lepiej umieścić je u dodatku, albo u osobnym artykule.

W ogóle autor nie rozumie tej rzeczy, na czem polega charakter rozprawy naukowej: jeżeli w rozpra-
wie do ogólnemu nauczycielskiego wystarcza dowód obrucenia się z przedmiotem i zdalności wystronienie
się, to u rozprawy naukowej chodzi głównie o samodzielną obadanie wybranego przedmiotu i krytyczne
jego wystronienie. Pnyżajmniej tu jest wykazanie co danta pora zakres przedmiotu i popisowanie się via-
domowiciami z zakresu całej lingi, rozprawami z wystronieniem lub podrozmiankami. Pa że przedmiot dany się
się tylko o tyle, o ile to do wyjaśnienia rzeczy jest konieczności potrzebne.

Praca naukowa mogłaby stać się podług doktryzacji dopiero po bardzo gruntownem jej poznaniu,
pnyżajmniej autor powinien by się zastanawiać siłki do uwag tutaj wystronionych, umiarkowanych naleyce
u refleksji jego dość gęsto, a tyle razy udrucanych mu ustnie.

Kraków 30 Sulpia 1899.

D.M. Wawrzyński.

L. II.

do N° 237 Dr. J. J.
2 r. 1899

5

Kraków $\frac{4}{3}$ 99

Wielmożny Panie Dyktanie!

Złotomą cierną chorobą nie mogę
osobiście teraz i przez czas dłuższy
zgłosić się po celów allegatów
do podania o dołtorost.

Proszę o łaskawe wydanie tychże
moim przyjacielowi p. Ostrowskiemu.

następcy nauczyciela pacy c. k. orki
 realnej, który list niniejszy odda
 Przy tej sposobności Proszę
 wyrazić szacunek

Jacek Grabowski
 c. k. nauczyciel orki realnej

Przemyska d. 10/III 900

Święte Gono Profesorów!

Niniejszy podpisany uprasza Święte
Gono o łaskawe dopuszczenie go
do egzaminów ścisłych z zakresu
su literatury polskiej, literatury
z filologią klasyczną i historią sta-
rożytną oraz filozofii w celu otrzy-
mania stopnia doktora filozofii.

Prośbę swą popiera:

- a) świadectwem dojrzałości;
- b) absolutoryem z ukończonych
studiów uniwersyteckich;
- c) pracą z zakresu literatury pol-
skiej;
- d) curriculum vitae

W Krakowie 9 Grudnia 1899r.

Józef Ludwik Gradowski

Literat. polska z filologią klasyczną
i historią starożytną

Tamowski i Tucki

L. 11.

Allegata celebrata a rectoribus
university, unum

Trakie 6 Traktus 1400

Dr. Tadeusz Grabowski

Do
Świętego Grona
Profesorów Wydziału Filozoficznego
Uniwersytetu Jagiellońskiego
w Krakowie

Tadeusz Ludwik Grabowski,
ukończony student filozofii upra-
sne o łaskawie dopuszczenie go
do egzaminów ścisłych w celu
otrzymania stopnia do której
filozofii

Zetwierdził

Curriculum vitae.

Urodziłem się 29 Października 1871 r. w Debniakach w Galicji jako drugi syn Antoniego Jastrzebiec Grabowskiego rodem z Żytomierza (gubernia wołyńska) i Aliny Murzyn Pogorzelskiej rodem z Białego Stoku (gubernia grodzieńska). Studya gimnazyalne ukończyłem we Lwowie (1881-84) a następnie w Krakowie (1884-91) w gimnazjum św. Jacka. Wstąpiwszy na wydział filozoficzny Uniwersytetu Jagiellońskiego w jesieni r. 1891 oddawałem się głównie studjom nad językiem i literaturą polską oraz językiem i literaturą francuską oraz brałem czynny udział w seminarjum słowiańskim profesorów Malińowskiego i Ternowskiego i romanistycznym profesora Fawczyńskiego. Po otrzymaniu absolutorium w lecie r. 1895 i obywatelstwie austriackiego w sierpniu tegoż roku, wyjechałem ze stypendyum nadanem mi przez c. k. Ministerjum Wychowania i Oświaty do Paryża jako kandydat na nauczyciela języka francuskiego. W Paryżu uczęszczałem na wykłady w Collège de France, w Sorbonne i uczęszczałem również na ćwiczenia prowadzone pod kierunkiem prof. Gastona Jéris w École des Hautes Études. Wracując do kraju w lecie r. 1896 otrzymałem posadę nauczyciela pomocniczego do języka francuskiego w szkole realnej w Stoniewcu. W terminie jesien,

nym tegoż roku składam egzamin kwalifikacyjny przed komisją egzaminacyjną krakowską i na podstawie całego wyniku egzaminu zostanę uznany za udatnionego do nauczania w szkołach realnych języka polskiego i francuskiego jako przedmiotów głównych z językiem wykładowym polskim i francuskim. W roku 1897 zostałem zamianowany zkrępowaniem Ministra Wyznań i Oświecenia z dnia 14 czerwca do l. 10841 rekrutującym nauczycielem c. k. szkoły realnej w Krakowie i na tem stanowisku do dziś dnia pozostaję

Jadwisz Ludwik Jastrzebski Grabowski

WYDZIAŁ FILOZOFICZNY
C. K. UNIwersYTETU JAGIELLOŃSKIEGO
W KRAKOWIE.

ad Nr. 216.....

Tan Tadeusz Grabowski zgłosił się
do egzaminów ścisłych pro gradu na
podstawie ukończonego ukończenia filozof.
i zatkumiej/ rozprawy, o której ocenę
uprzejmie proszę Jego Magnificency Prof. Dr. Gładst.
hr. Tarnowskiego
i Prof. Trebika

W Krakowie d. 9. grudnia 1899

Kreute
Ludwik Wydr. fil.

WILHELM PLODOWITZ

F. A. GUTTENBERG (JUNIOR)

W. B. BROWN

1878

The following is a list of the
 names of the persons who have
 been admitted to the
 membership of the
 Association since the
 last meeting of the
 Association. The names are
 given in alphabetical order.
 The names of the persons who
 have been admitted to the
 membership of the
 Association since the
 last meeting of the
 Association are given in
 alphabetical order.

WITKOWSKI

WITKOWSKI

WITKOWSKI

WITKOWSKI

Do Tadeusza Jędrzejowskiego

Do wyrażenia szczerze przyjaźni

podstawy i szczerze przyjaźni

z wyrażeniem szczerze przyjaźni

z wyrażeniem szczerze przyjaźni

Do Tadeusza Jędrzejowskiego

Do Tadeusza Jędrzejowskiego

W Krakowie 2. 9. 1907

Witkowski

Tadeusz Jędrzejowski

Ocena pracy p. Tadeusza Grabowskiego p. 1. „Michał Grabowski, jego pisma krytyczne i pojęcia polityczne.”

Na wstępie autor omawia enacronie krytyki w ogólności i kreśli podobie stan jej w Polsce w chwili wystąpienia Grabowskiego, jako krytyka. Następnie wydatnia charakterystyczne rysy temperamentu Grabowskiego, wpływ wychowania, z których szczególnie trafnie wskazanym jest wpływ kilkunastoletniego pobytu w liceum francuskim w Odessie, omawia pierwsze próby poetyckie i krytyczne i przechodzi do analizy głównego dzieła Grabowskiego: „Literatura i Krytyka”. Jest tu obszernie wykarany wpływ francuskich prasy na Grab. i wydatniony kierunek jego krytyki. — W dalszych rozdziałach autor zajmuje się uświatem Grabowskiego w Ściennikarstwie, wyjaśnia stosunek jego do Brewuskiego i Krasniewskiego, wskazuje jego

stanowisko wobec sztuki polskiej; jego
poglądy polityczne i stosunek do reformy
Wielkopolskiej i uspořádania metropolii Krzyw-
skiej przed r. 1863. W końcu, w tekście wstępu
pisał sobie Summarię, która wyraża
nie przekonanie, które wzięło wyprawy pa-
dały na postać Grabowskiego i twory postać
moralny Krytyka.

Praca ma charakter poważnego studjum; ina-
cześnie jej dodep okoliczności, że postać Grabow-
skiego, odgrywająca wybitną rolę w literaturze
polskiej, nie była dotychczas przedmiotem osobnych
studjów. Do stron ujemnych należy przede-
wysłkiem nierównomierne traktowanie,
tak sta, na którym wznosi się działalność
Grabowskiego, jak i tej samej działalności.
Autor bardzo obficie przedstawia wpły-
wy literatury francuskiej, w szczególności
p. do Staël i Villemaina na Grab.,
ale stosunek jego do literatury niemieckiej,
a przedewszystkiem do Herdera jest zupeł-
nie omiśniony, pomimo iż autor odnosi się
do tego przedmiotu, podając jego Tytynskiego
o zależności Grab. od Herdera. W rozdziale
Literatury i Krytyki również położony
nacisk na sądy Grabowskiego o literaturze
francuskiej, a bardzo mało dotknięty stosu-
nek jego do poezji ukraińskiej, pomimo
iż sam Grabowski — na co autor wraca uwaga —

Kład główny nacisk na rzecz drugą a pozycję ułom-
niejszej. Nieównomierność ta objawia się i
w innych rzeczach; np. ocena powieści Grabo-
wskiego nie była wcale wyprawą, jak słowo
autor dał ocenę Tytus, rachodzi pytanie, dla
czego innych powieści Grab. tak szczegółowo
nie ocenił. List do Pisarewa jest ważnym
momentem dla charakterystyki polskiej
myśli poglądów Grab.; autor to uważa, nie
uważa jednak za stosowne zarządzić cy-
teluska i jego treści.

Autorowi w wyryskach literatury rozsyłkiej
do swego przedmiotu stał zapewne na pre-
stekach brak należytej znajomości języka
rosyjskiego. Autor mówi o bardzo ciekawej
biografii Brewuskiego napisanej przez Gra-
bowskiego po rosyjsku, ale nie mógł ją
dobrze rozumieć (np. Włomacze żywym pri-
mierom jako żywemu przykładom). To jest
także zapewne powodem, że nie wspomina nic
o stosunku Grabowskiego do Kuliera i o arty-
kule Grab. drukowanym w Zapiskach o juri-
noji Nasz (1857), „O przemyśle walki
Polaków i Ukraińcami w 1848”.

Według i poglądom autora brakuje czasu
na należytej pracy. Mówiąc o kaloli-
cyzmie Grabowskiego nie dość jasno wyraża
wrażenie, jakie rachodzi w tym względzie między
nim a Mickiewiczem. Niejasno też przed-

stawiłone wzburzenie się Rosumków z Kra-
siewskimi. Niejako jest przedkłonem cha-
rakterystyka współczesnego pokolenia. Nie-
które sądy autora esketyczne, np. o Przenajświęt-
szej Rodzynie Łaskiego są męczące młodo.

Co się tyczy stylu, ten w ogóle odnawia się gęst-
koscią elegancją, rzadka tylko sarni łacie-
mi wyrażeniami, jak „młoty w jego resorcie”
(k. 28) albo „pora okrutna” (30).

Pomimo wskazywanych wyżej stron ujemnych
wyprawy, pomimo iż nie jest wyzerpujającą,
reuka ona sporo światła na postać jednego
z najznakomitszych polskich krytyków i dou-
dów wyrażenie, że autor jej potrafi z Kory-
sing stać nauki pracować na polu hi-
storyi literatury polskiej. Sta tego też
uwieram, że młody ona stanie się podstępem
do przypuszczenia p. Tadeusza Grabow-
skiego do egzaminów ustnych na
stopień doktorski.

Joef Tetsch

21 /XII 1899.

Rozprawa pograda pome-
 Tadewra Grabowskiego
 wzgląd na to uicazle
 edry, a proste tego potrzebu
 i przytaczam, bo podług
 jest kwestya dotad prania
 zapelnia malkuzty.

Chicab Grabowski by
 eryty wany i Lwany przed ro-
 lemi 1850, w krasach labra-
 mych, w krasach, przytaczam
 krasach: w krasach i
 w Galicyi tak mi to i
 mi to krasach. Od tego czasu
 podroze w krasach, mi
 Lwa podroze krasach.

A jednak by to mi to
 pomecie mi pomecie i
 i mi to i mi to i mi to
 krasach, pomecie i mi to
 1830 a 1850.

Pan Tadewra Grabowski
 Lwa, bierz go za pome-
 mi to krasach i mi to,
 wzgląd na to krasach
 i mi to i mi to i mi to
 krasach literackich, mi
 i mi to krasach krasach

wyrażenie, a które się odnosi
 do jego miejsca bytowania i
 dobitniej osławił i zastępił
 niechętnych ludzi Gdabolowu
 ze, (naprzytyłta o literaturze
 Gdabolu) (prawnik) — ale
 chodzi o to co naprzytyłta o L.D.
 między odmiennymi, nie o L.D.

Kosciół Gdabowski
 2 Ikon. Rękawicki, 2 k
 Ikon. Ikon. Ikon. Ikon.
 Ikon. Ikon. Ikon. Ikon.
 2 Ikon. Ikon. Ikon. Ikon.

[illegible]

Wiem, że jest to wielka
 przyjemność, jak i dla
 politycy, jak i dla
 ludu, jak i dla
 literatury, jak i dla
 nauki, jak i dla
 sztuki, jak i dla
 życia.

Jaže upokojeni i tu

sermami, jego studium
 o łobu samym walcu
 jest swoj stabo powrot,
 obrotu by tute. Stawem
 ludy dat opiat Grabowski,
 dat i niego sprawy, witytu
 wzrosniesz, ale bardzo dobre.
 Z tego sprawy zuzyciu Gra
 bowkiego stego do ustalonego,
 ludyemu przytacz. Z tego
 Grabowski jest biez co biez
 postac zuzyciu w nady li-
 teratury przez swoj wierzyty
 talent wztycny, a chas mi
 wty woty to zuzyciu przez
 swoj religijny i polityczny
 przekonania. i to dlotu
 przez niego czesto woty do
 clamy mioty, prito wyse
 wa sama Tadeusza Grabowski
 go jest prawnikow lubzyciu
 dla nady. Zastupio do wa
 Tadeusza w nady, i to jest
 prawo, dobre wto iowa, a tyto
 naprawy. Jest ona jedny
 z najkrytycznych wyprawo progra
 rakia mi to Gzylat kry-
 drentu cytas idanyto.

w Krakowie dnia 6go. Stycznia 1900

A. Grabowski
 prof. lit. polsk.

Nr. 308

Protokół

Dwugodzinnego egzaminu ścisłego
z filologii słowiańskiej (mianowicie
z języka i literatury polskiej) i filologii
klasycznej, któremu w celu otrzymania
stopnia Doktora filozofii poddał się
p. Tadeusz Ludwik Grabowski
w d. 23 stycznia 1900 r.

Przewodniczący Zickan: Prof. F. Krentz

Egzaminatorowie: Prof. H. hr. Tarnowski

Prof. J. Tretjak

Prof. K. Morawski

Egzamin rozpoczął Prof. Tretjak o godz. 11 przedpoł.
i egzaminował do godz. 11:44 m., następnie egzami-
nował Prof. H. Tarnowski do godz. 12 i 20 m. a w końcu
Prof. K. Morawski do godz. 1.

Komisja egzaminacyjna usłata wynik egzaminu
pana Tadeusza Ludwika Grabowskiego
jednogłośnie jako celujący.

W Krakowie, d. 23. stycznia 1900 r.

Krentz

H. Tarnowski

J. Tretjak

Morawski

Protocol

January 1st 1853

At a meeting of the Board of Aldermen

held at the City Hall on the 1st day of January

1853 the following resolutions were adopted

Resolved that the sum of \$1000

be appropriated for the purchase of

books for the City Library

Resolved that the sum of \$500

be appropriated for the purchase of

books for the City Library

Resolved that the sum of \$500

be appropriated for the purchase of

books for the City Library

Resolved that the sum of \$500

be appropriated for the purchase of

books for the City Library

Resolved that the sum of \$500

be appropriated for the purchase of

books for the City Library

Resolved that the sum of \$500

be appropriated for the purchase of

books for the City Library

Resolved that the sum of \$500

be appropriated for the purchase of

books for the City Library

Nr. 404

Protokół

jednogodzinnego egzaminu ścisłego z filozofii;
któremu w celu otrzymania stopnia Doktora
filozofii poddał się p. Tadeusz Ludwik
Grabowski w d. 7. marca 1900 r.

Przewodniczący: Dykan J. Krentz

Egzaminatorowie: Prof. X. H. Pawlicki

Prof. in. Strassowski

Egzamin rozpoczął Prof. Strassowski o godz. 11:10 min.
przedpoc. i egzaminował do godz. 11:40 min. następnie
egzaminował X. Prof. Pawlicki do godz. 12:10 min.

Komisja egzaminacyjna usnata wyrok
egzamina pana Tadeusza Ludwika Grabowskiego
za dostateczny.

W Krakowie, d. 7. marca 1900 r.

Krentz

M. Strassowski

X. Pawlicki

